

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Tomáše Foltase a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci žalobce: **Ing. J. H.**, proti žalovanému: **Odvolačí finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci ze dne 4. 6. 2014, č. j. 59 Af 28/2014 – 23,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností stěžovatel napadá usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci ze dne 4. 6. 2014, č. j. 59 Af 28/2014 – 23, kterým bylo zastaveno řízení o žalobě podané proti rozhodnutí Odvolačího finančního ředitelství ze dne 25. 11. 2013, č. j. 28087/13/5000-14402-704389, z důvodu nezaplacení soudního poplatku stěžovatelem.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval otázkou, zda je kasační stížnost proti napadenému usnesení přípustná.

Podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn a nelze proto v řízení pokračovat.

Základní podmínkou, aby Nejvyšší správní soud mohl přezkoumat zákonnost rozhodnutí krajského soudu o zastavení řízení je nepochybně, že takové pravomocné rozhodnutí existuje. Nejvyšší správní soud však ze spisu krajského soudu zjistil, že napadené usnesení bylo podle ust. § 9 odst. 7 zákona č. 549/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), pravomocně zrušeno usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci ze dne 18. 6. 2014, č.j. 59 Af 28/2014 – 28, které nabylo právní moci dne 3. 7. 2014. Na základě této skutečnosti odpadl předmět řízení o kasační stížnosti směřující proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci ze dne 4. 6. 2014, č. j. 59 Af 28/2014 – 23.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu (např. usnesení ze dne 19. 4. 2012, č. j. 7 Afs 5/2012 – 26) zrušení napadeného usnesení krajského soudu v řízení podle ust. § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích představuje neodstranitelný nedostatek podmínky řízení o kasační stížnosti z důvodu neexistence předmětu řízení o tomto mimořádném opravném prostředku. Je

tedy dán důvod k odmítnutí kasační stížnosti, neboť ta nesměřuje proti žádnému rozhodnutí krajského soudu. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s. odmítl.

Z důvodu, že nebyly dány podmínky pro věcný přezkum, nebylo nutno se zabývat návrhem stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Ostatně Nejvyšší správní soud rozhodl o kasační stížnosti bez zbytečného prodlení po nezbytném poučení účastníků řízení a obstarání dalších podkladů nutných pro rozhodnutí.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ust. § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. srpna 2014

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu